

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 728/2020
14.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Зоране Делибашић, председника већа, Гордане Комненић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари извршног повериоца Републике Србије, Основни суд у Смедереву, против извршног дужника АА из ..., ради принудног извршења, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Вишег суда у Смедереву и Основног суда у Смедереву, у седници одржаној 14.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Уступа се предмет Апелационом суду у Београду, ради одлучивања о сукобу надлежности у овој правној ствари.

Образложење

Решењем Основног суда у Смедереву П2 742/17 од 22.09.2020. године, обавезан је АА из ... да плати укупно 5.320,00 динара на име таксе на тужбу и пресуду, као и казнену таксу од 50% од висине таксе и одређено да ће решење о извршењу спровести јавни извршитељ Снежана Бранковић. Решењем јавног извршитеља ИНТ 114/20 од 24.09.2020. године, утврђена је висина трошкова извршног поступка од 3.153,60 динара. Против ових решења извршни дужник је изјавио правни лек који је заједнички именовао као жалбу (што подразумева ип приговор против решења јавног извршитеља), па је јавни извршитељ предмет доставио Основном суду у Смедереву ради одлучивања о изјављеном приговору против решења о извршењу.

Решењем ИПВ (И) 195/20 од 02.11.2020. године Основни суд у Смедереву се огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби изјављеној против решења Основног суда у Смедереву П2 742/17 од 22.09.2020. године, а по правноснажности решења предмет је доставио Вишем суду у Смедереву, као месно и стварно надлежном.

Виши суд у Смедереву није прихватио своју стварну надлежност, па је предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Сл.гласник РС", број 116/08, ... и 13/16) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је

нашао да је Апелациони суд у Београду надлежан за одлучивање о сукобу стварне надлежности у овој правној ствари.

Наиме, одредбом члана 22. Закона о парничном поступку прописано је да сукоб надлежности између судова исте врсте решава заједнички непосредно виши суд (став 1. овог члана), а сукоб надлежности између судова разне врсте решава Врховни касациони суд (став 2.).

У конкретном случају ради се о сукобу надлежности између два суда опште надлежности и то Основног суда у Смедереву и Вишег суда у Смедереву. Појам непосредно вишег суда одређен је чланом 15. Закона о уређењу судова, којим је, између осталог, одређено да је апелациони суд непосредно виши суд за виши суд и основни суд (став 2).

Одредбом члана 6. став 1. тачка 1. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Сл. гласник РС“ бр. 101/13), прописано је да је Апелациони суд у Београду надлежан за подручја виших судова у Београду, Ваљеву, Панчеву и Смедереву, док је одредбом члана 4. став 1. тачка 19. одређено да је Виши суд у Смедереву, надлежан за подручје Основног суда у Великој Плани и Основног суда у Смедереву.

Имајући у виду изнето, односно да је Апелациони суд у Београду заједнички непосредно виши суд за Виши суд у Смедереву и за Основни суд у Смедереву, то је, применом члана 22. став 1. ЗПП, Апелациони суд у Београду надлежан и за решавање сукоба стварне надлежности између ових судова, па је у складу са тим и одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Зорана Делибашић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић